

Kluns

Laten we wel wezen. De boekentoptien is de grootste rampzaligheid nabij. Sonja Bakker: te weinig calorieën en te weinig verstand van een gezonde levenswijze.

Wie echter echt de kroon spant is ons aller Kluun. Met twee boeken in deze toptien vindt debiliserend Nederland hem fenomenaal. Het verhaal in zijn eerste roman is natuurlijk welbekend. Zijn vrouw heeft borstkanker en hij duikt de nachtclubs in om het er eens lekker van te nemen met andere vrouwen. Op een gegeven moment gaat zijn vrouw dood en daar moet menig vrouw om huilen.

Ik kan het gewoonweg niet bevatten. De helft van onze bevolking heeft borsten (of gaat die nog krijgen) en een deel van die helft vindt het ook lekker om dit boek te lezen. Zij smullen ervan hoe je een stervende vrouw kunt belazeren. Typisch genoeg staan er nog vrouwen in de rij voor zo'n kerel ook.

Naar eigen zeggen heeft hij geen kaas gegeten van medische zaken, vrouwen, de combinatie daarvan en schrijven. Stiekem moest ik er om huilen dat je met zo'n slecht boek zoveel mensen aan het lezen krijgt.

Welnu, uiteraard is er voor een vijfde van de liefhebbers van het boek nog een verrassing die uit kan lopen op een verrassing. Het gaat jou ook gebeuren. Borstkanker is zoals je dat zou kunnen noemen een soort van rage. Het kan je door tal van dingen gebeuren. Misschien heb je geen of te weinig kinderen, ben je er te laat aan begonnen of heb je ze de borstvoeding onthouden. Wellicht ben je een sterke drinker, want ook dat kan vervelende effecten hebben.

Ik stel voor dat we alle boekjes van Reve, Hermans en misschien Mulisch van de hand doen en deze nieuwe kundige auteur met open armen ontvangen.

Tenslotte hebben we het aan hem te danken dat je ook in die nare behandelingsperiode in ieder geval weet wat je man aan het uitspoken is. En dat moet toch een geruststelling zijn.

Roel van Meerendonk, 2007